

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobkyně **A. W.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o zvýšení starobního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2012, č.j. ,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 24.10.2012, č.j. žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ, č.j. ze dne 27.8.2012. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla žádost účastnice řízení o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. d) ve spojení s písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále v textu zákon o důchodovém pojištění) a podle ust. § 34 odst. 4 téhož zákona. V námitkách ze dne 24.9.2012 účastnice řízení nesouhlasila s napadeným rozhodnutím, protože dne 8.8.2012 podala žádost o zvýšení starobního důchodu z důvodu jeho úpravy podle § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, ale ČSSZ tvrdí, že nárok jí nevznikl. Uvedla, že od roku 1991 je OSVČ dosud, v roce 1999 byla uznána plně invalidní a byl jí přiznán invalidní důchod, po vzniku nároku na starobní důchod o něj požádala, ale byl jí ponechán důchod invalidní z důvodu jeho výše. Domnívá se, že podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 nebo 3 splnila, a proto má nárok na úpravu výše

procentní výměry důchodu. Žalovaná v odůvodnění uvedla, že dne 1.1.2010 nabylo účinnosti ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, účastnice řízení však nesplnila podmínku pro zvýšení procentní výměry starobního důchodu, protože nesplnila podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 nebo 3. Účastníci řízení vznikl nárok na starobní důchod podle § 61a zákona o důchodovém pojištění dnem, kterým dosáhla věku 65-ti let. Účastnice řízení uplatnila dne 10.7.2008 u Městské správy sociálního zabezpečí Brno žádost o starobní důchod s datem přiznání od 1.1.2004, ale v té době byl dosud pobíraný plný invalidní důchod vyšší než nově vypočtený starobní důchod k uvedenému dni.

Žalobkyně v žalobě namítá, že dne 8.8.2012 požádala o zvýšení starobního důchodu podle ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Když po vzniku nároku na starobní důchod podle § 29 zákona o důchodovém pojištění o něj požádala bylo jí sděleno, že jí nadále bude ponechán invalidní důchod, neboť je vyšší. Nejednalo se tak o její volbu. Tvrdí, že nárok na starobní důchod podle § 29 jí vznikl, ale pro souběh s důchodem invalidním jí byl podle ust. § 58 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nadále vyplácen jeden důchod, a to vyšší invalidní. Domnívá se, že splnila podmínky ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, neboť splnila podmínku nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 nebo 3 a po vzniku nároku na tento důchod vykonávala výdělečnou činnost a pobírala starobní důchod v plné výši. Podle ní zákonodárce chtěl zvýhodnit pojištěnce, kteří do systému pojištění přispívají oproti těm, kteří jej jen využívají. Navrhla, aby soud rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2012 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření konstatovala dle obsahu správního spisu, že žalobkyni byl přiznán plný invalidní důchod od 22.8.1998, dne 10.2.2003 dosáhla důchodového věku pro nárok na starobní důchod a dne 18.9.2008 byla zamítnuta její žádost o starobní důchod od 1.1.2004, neboť při současném splnění podmínek nároku na výplatu starobního a plného invalidního důchodu se vyplácí jen důchod vyšší a dnem úpravy pro souběh zanikl nárok na důchod, který se nevyplácí. Tímto rozhodnutím bylo pravomocně rozhodnuto tak, že nárok na starobní důchod zanikl pro souběh s důchodem plným invalidním. Dne 10.1.2012 žalovaná vydala rozhodnutí o změně invalidního důchodu na starobní důchod při dosažení věku 65-ti let podle § 61a zákona o důchodovém pojištění. 8.8.2012 žalobkyně požádala o úpravu starobního důchodu podle ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Tato žádost byla ČSSZ zamítnuta 27.8.2012, neboť žalobkyně pobírá starobní důchod, na který jí vznikl nárok podle § 61a zákona o důchodovém pojištění dosažením věku 65-ti let nikoliv starobní důchod § 29 odst. 1 nebo 3. Podle ust. § 34 odst. 4 se zvyšuje procentní výměra starobního důchodu pojištěnci, který splnil podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 nebo 3 za splnění tam dále uvedených podmínek. I když jí byl invalidní důchod dosažením věku 65-ti let přeměněn na starobní důchod, nejde o starobní důchod podle ust. § 29 odst. 1 a 3 zákona o důchodovém pojištění. Je zřejmé, že nárok na řádný starobní důchod podle ust. § 29 odst. 1 zanikl dnem úpravy výplat důchodů pro souběh k 1.1.2004, o který požádala v roce 2008 zpětně od 1.1.2004. Pokud žalobkyně nepobírá starobní důchod podle ust. § 29 odst. 1 nebo 3 zákona o důchodovém pojištění, nemá nárok na zvýšení starobního důchodu dle ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 10.7.2008 žalobkyně požádala o přiznání starobního důchodu od 1.1.2004. Rozhodnutím ze dne 18.9.2008 ČSSZ zamítla žádost o starobní důchod podle ust. § 58 zákona o důchodovém pojištění, neboť ke dni, kdy žádala o přiznání starobního důchodu, tj. 1.1.2004 jí nadále náleží plný invalidní důchod ve výši 6.990,-Kč, neboť je vyšší. Podle § 58 zákona o důchodovém pojištění, jsou-li splněny současně podmínky nároku na výplatu starobního důchodu a plného invalidního důchodu vyplácí se jen jeden důchod, a to vyšší a dnem úpravy výplat důchodu pro souběh zaniká nárok na důchod, který se nevyplácí. Výše starobního důchodu činila k 1.1.2004 6.664,-Kč, tedy nižší než výše plného invalidního důchodu 6.990,-Kč vypláceného k datu 1.1.2004. Tímto dnem zanikl nárok na starobní důchod. Rozhodnutím ze dne 10.1.2012 žalovaná podle ust. § 61a zákona o důchodovém pojištění rozhodla o tom, že od 10.2.2012 na místo invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně náleží důchod starobní ve výši 9.737,-Kč, neboť účastnice řízení dosáhla věku 65-ti let, a proto zanikl nárok na invalidní důchod a vznikl nárok na starobní důchod ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu. Dnem 10.2.2012 tedy zanikl nárok na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně a vznikl nárok na starobní důchod ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu. Dne 15.8.2012 požádala žalobkyně o úpravu starobního důchodu z důvodu nepřetržitého výkonu výdělečné činnosti vykonávané současně s pobíráním starobního důchodu vypláceného dosud v plné výši k 31.12.2011. O této žádosti rozhodla ČSSZ rozhodnutím ze dne 27.8.2012 tak, že ji zamítla, neboť účastnice řízení pobírá starobní důchod od 10.2.2012 podle ust. § 61a zákona o důchodovém pojištění, neboť k tomuto datu dovršila věku 65-ti let a nepobírala starobní důchod podle ust. § 29 odst. 1 nebo 3, a proto nárok na úpravu starobního důchodu podle § 34 odst. 4 nevznikl. Dne 24.9.2012 podala žalobkyně námitky, o nichž rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 24.10.2012, č.j.

V projednávané věci má podle žalobní námitky soud posoudit, zda lze na případ žalobkyně aplikovat ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Uvedené ustanovení praví, že výše procentní výměry starobního důchodu stanovená podle odst. 1 se zvyšuje pojištěnci, který splnil podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 nebo 3 a po vzniku nároku na tento důchod vykonával výdělečnou činnost a pobíral přitom starobní důchod v plné výši za každých 360 kalendářních dnů této výdělečné činnosti o 0,4 % výpočtového základu. Nárok na zvýšení procentní výměry starobního důchodu podle věty první má pojištěnec vždy po dvou letech, pokud výdělečná činnost trvala nepřetržitě po tuto dobu nebo po skončení výdělečné činnosti. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyni dnem 1.1.2004 zanikl nárok na starobní důchod na základě rozhodnutí ze dne 18.9.2008, neboť ke dni 1.1.2004 byl vyplácený plný invalidní důchod vyšší než výše starobního důchodu vypočtená ke dni 1.1.2004. Podle ust. § 58 zákona o důchodovém pojištění dnem úpravy výplat důchodu pro souběh, zde 1.1.2004, zanikl nárok na důchod, který se nevyplácí, tedy důchod nižší starobní. Od 1.1.2004 žalobkyni tady náležel a byl vyplácen pobíraný plný invalidní důchod, od 1.1.2010 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Podle ust. § 61a odst. 1 zaniká nárok na invalidní důchod dnem, který jeho poživatel dosáhl věku 65-ti let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65-let; tímto dnem vzniká tomuto poživateli nárok na starobní důchod. Z rozhodnutí ze dne 10.1.2012 vyplývá, že žalobkyni

vznikl nárok na starobní důchod dne 10.2.2012 dosažením věku 65-let. Je tedy zřejmé, že ke dni 31.12.2011 nemohla splnit podmínky ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění. Je otázkou, v tomto případě ovšem neposuzovanou, zda ve smyslu ust. § 61a odst. 1, 3 vznikne nárok na úpravu starobního důchodu podle ust. § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění při splnění podmínek v tomto ustanovení uvedených.

Soud tedy shrnuje, že žalobkyně je poživatelkou starobního důchodu podle § 61a zákona o důchodovém pojištění od 10.2.2012, a proto jí nevznikl nárok na úpravu důchodu podle § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění za dobu od 1.1.2010 do 31.12.2011. Po tomto posouzení je zřejmé, že žaloba žalobkyně je nedůvodná a soud ji proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s., ale úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. května 2013

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová